

KAPITOLA 5

Prosba

Amber McMahanová se zastavila přede dveřmi pokoje svého bratra a chvíli poslouchala. Uvnitř panovalo ticho. Zamířila ke svému pokoji a co nejtíšeji do něj proklouzla. V okně visely těžké hnědé závěsy a stěží propouštěly do pokoje světlo. Došla proto k oknu a odhrnula je k jedné straně. Sluneční paprsky osvětlily menší, ale útulnou místnost. Středně veliká skříň s postelí zabraly větší polovinu pokoje. Na druhé straně stál stolek s modrobílým ubrusem a vázou plnou kytěk ze zahrádky. Amber milovala práci venku na záhoncích a Martin jí shovívavě umožnil dávat čerstvě nařezané květiny do váz po celém domě. Amber se přesunula před zrcadlo, odhrnula si dlouhé vlasy z obličeje a vyndala z nich květiny. Poté vzala kartáč a začala je pozvolna pročesávat, než je svázala do hustého culíku. Nakonec se posadila ke stolku. Vyndala ze zásuvky prázdný papír s perem a se slzami v očích, které jí pomalu stékaly po tvářích, se pustila do psaní.

Milý Roberte,

modlím se za tvou duši každý den a vzpomínám na tebe. Cítím, že s tebou ztrácím pouto, které nás spojovalo po mnoho let. Možná že je čas říct sbohem a začít žít znovu od začátku. Nemám ovšem tušení, jak toho mohu dosáhnout. Však víš, jak se věci mají. Nemám tu kromě tebe žádnou spřízněnou duši. Všichni mě budou do konce života považovat za blázna. Nevím, jak se mám toho prokletí zbavit. Cítím se jako vězeň a zároveň jsem i sama sobě věznitelem a žalářem je mé tělo, ve kterém má duše trpí. Vím, že se tobě mohu otevřít úplně se vším. Nikdy bych si ovšem nepomyslela, že i tady číhá nějaké nebezpečí. Před několika dny jsem zjistila, že někdo našel můj poslední dopis pro tebe. Teď když vím, že existuje někdo, kdo má v rukou můj dopis, jsem na pokraji zhroucení. Měla jsem ten dopis zničit jako ty předchozí. Jsem vždycky tak opatrná. Nevím, co si jen počnu a jestli se někdy dozvím, kdo to udělal.

Tvá Amber

Amber si potichu přečetla dopis, nadvakrát ho přeložila a schovala pod knížku v zásuvce u stolku. V mysli se jí totiž zrodil nápad, že nastraží další dopis a počítá si na zloděje. V hlavě pocítila tepající bolest a začala si masírovat spánky, přičemž automaticky zavřela oči. Masáž pomalu zabírala a bolest ustupovala. Cítila se o něco lépe a opět mohla jasně uvažovat. Vyndala další list papíru a rychle něco napsala. Potichu vyšla z pokoje a proběhla ven okolo bratrových dveří. Venku před domem se několikrát rozhlédla, jestli někoho neuvidí.